

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00842/2011-01

Дана: 30.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С. Б. из Лознице**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 30.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Б. из Лознице** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00450/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С. Б. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суда у Лозници, истовремено обављао и дужност председника суда, а пријаву за избор подноси за Основни суд у Лозници и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те одлуке је изјавио Уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство

Сматра да испуњава све критеријуме за избор судије, указује да је у посматраном периоду имао до 20% укинутих одлука што је један од бољих резултата у његовом суду, да је имао остварење норме и то 2006.године 127,50%, 2007.године 120% и 2008.године 120%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење. Предлаже да се Уставна жалба усвоји, побијана одлука поништи и наложи Високом савету судства да поново одлучи о његовој пријави.

Одлуком Високог савета судства бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године у ставу I тачка 679 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године, а против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 30.03.1987.године, па како се налази на сталној судијској дужности сматра да испуњава све критеријуме и да је требао да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни; да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве; да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби; да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком првог састава Високог савета судства број 119-05-00450/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 679 и дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су образовани у погледу стручности. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006-2008.година обављао је дужност судије и председника Општинског суда у Лозници.

Према статистичким подацима судијски посао је обављао углавном као председник Кривичног већа (Кв). Заправо квалитет рада је исказан само на основу решених по жалби Кв одлука.

Критеријум стручности се утврђује кроз квалитет, на основу броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку. Подносилац жалбе није показао задовољавајући квалитет. У 2006.години, од укупног броја решених одлука по жалби имао је 33% укинутих, у 2007.години 20% укинутих и у 2008.години 23,07% укинутих, што показује незадовољавајући квалитет, јер је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет ако проценат укинутих одлука не прелази 15% у кривичној материји у општинским судовима.

Имајући у виду наведено ВСС сматра да није испунио критеријум стручности.“

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјавио је жалбу Уставном суду дана 02.12.2010.године, из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања указује да је кривично ванрасправно веће Општинског суда у Лозници било састављено од троје судија, од којих су двоје изабрани, па отуда сматра одлуку дискриминаторском. Потом указује на одредбу члана 15 Мерила односно да ВСС податке о раду председника суда сагледава на основу статистичких података које садрже Извештаји о раду суда и Извештаји о раду судије, а очигледно да ВСС није сагледавао рад Општинског суда у Лозници у посматраном периоду а у којем је он и вршио дужност председника суда. Поред тога није утврђен укупан број донетих одлука у Кв већу, а број ожалбених одлука је био занемарљив, па из тог разлога не могу бити параметар утврђивања квалитета рада. Уз то ВСС је одлуку донео на основу сумње а да претходно није извео ни један доказ.

Предлаже да се жалба усвоји и побијана одлука поништи, а Високом савету судства наложи да поново одлучи о његовој пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила

прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 16.01.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Лозници, потврде Основног суда у Лозници број Су VIII-19/2012 од 12.01.2012.године, Извештаја Основног суда у Лозници број Су VIII-VIII-320/2012 од 30.05.2012.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави наводи да је за председника суда изабран 23.01.2006.године, а да је пре тога ову дужност обављао Б. Б. који је и изабран за судију на општем избору, а за време док је био председник суда радио је такође у ванрасправном кривичном већу предмете који су и њему стављени на терет у образложеној одлуци. Провером код Основног суда у Лозници утврдио је да су му погрешно исказани резултати рада за 2006. и 2007.годину, јер да од 7 укинутих одлука у 2006.години 6 је донео Б.Б. а не он, па да сходно томе је имао само 1 укинуту одлуку, док је у 2007.години имао уместо 5 укинутих одлука 3 укинуте одлуке, па да му је и проценат укинутих одлука уместо 23% био 12%. Резултати у 2008.години идентични су и извештају о раду. Наводи да је до 2006.године радио парницу, али и да поред тога разлози укидања никада нису били услед битне повреде поступка већ уколико нека чињеница није на довољан начин утврђена.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Општинског суда у Лозници, истовремено вршио и дужност председника суда и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Кв предмета у раду укупно 283 решено 265, 21 одлука разматрана по жалби, 11 потврђено или 53%, 3 преиначено или 14% и 7 укинуто или 33%.

Ик предмета у раду 63 решени.

П предмета у раду 7 решени.

Остварење норме 127,5%.

2007.године

Кв предмета у раду укупно 221 решено 209, 25 одлука разматрана по жалби, 20 потврђено или 80%, и 5 укинуто или 20%.

Ик предмета у раду 138 решени.

Остварење норме 120%

2008.године

Кв предмета у раду укупно 200 решено 192, 13 одлука разматрана по жалби, 10 потврђено или 76,62%, и 3 укинуто или 23,07%, на кривичном одељењу просек укинутих одлука 21,25%.

Ик предмета у раду 199 решено 151.

Остварење норме 110%

На основу потврде Основног суда у Лозници утврђено је да је у извештају о раду подносиоцу приговора евидентирано да је имао 7 укинутих одлука, али да је само једну одлуку у предмету Кв.143/2006 он донео док је одлуке у предметима Кв.348/2005, Кв.490/2005, Кв.506/2005, Кв.535/2005, Кв.623/2005, Кв.644/2005 донео судија Бранко Бабић, тада председник суда, па да подносилац приговора је у 2006.години имао проценат укинутих одлука 4,46%.

На основу исте потврде утврђено је да су подносиоцу приговора укинуте одлуке у 3 предмета и то Кв.44/2007, Кв.69/2007, Кв.187/2007, да је имао ожалбених уместо 25 23 одлуке и да је сходно томе имао проценат укинутих одлука од 12%.

На основу извештаја Основног суда у Лозници утврђено је да је пре свега подносилац приговора у 2006.години имао 3 укинуте одлуке, у 2007.години 3 укинуте одлуке, а 2008.године укупно 7 укинутих одлука, али је поред тога утврђено да је подносилац приговора у Кв предметима поступао као председник већа, а да је у предметима извештавао као судија известилац неко од судија чланова већа, као и да је саме предмете обрађивао стручни сарадник О. П.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет судства констатује да се према приложеним извештајима о раду и утврђеним чињеницама не може ни расправљати испуњеност критеријума стручности применом члана 5 Правила, али је из те чињенице проистекла сумња у испуњеност критеријума достојности, која је у току поступка основано оборена, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05). Да би се приступило оваквом испитивању потребно је да је у посматраном периоду било евидентираних одлука које су по жалби разматране пред вишим судом.

Услед чињенице да је у извештају о раду евидентиран један број одлука које су разматране по жалби, а приложеном потврдом други број одлука које су евидентиране коа укинуте, јавила се сумња у поузданост оваквих података, па је управо и наложено да се утврди стварно стање. Из приложеног извештаја у који није било сумње утврђено је да подносилац приговора нема ни једну одлуку која је разматрана пред вишим судом, јер практично у целом периоду није имао ни један предмет којим је према одредбама Судског пословника био задужен, па сходно томе се испуњеност критеријума стручности није могла испитивати.

Ово је за последицу имало то да је подносилац приговора, као председник суда себи свесно приказивао нетачне и лажне резултате рада. Ово је могао, јер је био председник суда и једино одговорно лице које извештаје о раду је обавезно морао да доставља надлежном Министарству правде и Врховном суду Србије. Дакле, лажним приказивањем чињеница и уношењем лажних података, фалсификовао је свој извештај о раду. Ово проистиче из чињенице да се према Судском пословнику предметом задужује судија известилац, на основу извештаја је утврђено да је у предметима увек извештавао други судија који је био члан већа. Након извештавања предмет је даље обрађивао стручни сарадник.

Супротно овоме подносилац приговора је у извештајима о раду приказивао ове предмете себи као решене и тиме доказивао и да је имао резултате рада иако у предметима није поступао.

Овакво поступање Високи савет судства сматра недостојним, јер се управо понео непоштено. Судија мора поступати у сваком тренутку поштено, а председник суда и више од тога. Управо од председника суда се очекује да обезбеди законитост у раду суда, а подносилац приговора је поступао супротно и користећи положај на којем је био непоштено приказао себи непостојеће резултате, па тиме и рада Врховном суду Србије и Министарству правде, који су имали права надзора, доставио нетачне податке од значаја за одлучивање. Ово би свакако био довољан основа да се против подносиоца приговора покрене дисциплински поступак и изрекне му се озбиљна санкција, па отуда у смислу одредбе члана 4 Правила је и основано оборена претпоставка достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић